

συσταθείσης σχολῆς τοῦ Γιούμα, ἔνθα ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν ἔτει 1699. Ὁ Βησσαρίων ἔγραψεν Ὁρθόδοξον θεολογίαν διεξοδικωτέραν, ἣτις ἐτυπώθη ἐν Βουκουρεστίῳ ἐν ἔτει 1699. (Βλ. Ἐκκλησ. ἱστορ. Μελετίου τόμ. γ' σελ. 488). Τὸν Βησσαρίωνα καταλέγει μετὰ τῶν γραψάντων κατὰ τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας καὶ ὁ Δοσίθεος ἐν τῇ περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρ. ἱστορ. σελ. 1143.

Ἀδάμ Ζοιρνικάβιος, Πρῶστος τὸ γένος, Λουθηρανὸς τὴν θρησκείαν. Ὁ θαυμάσιος οὗτος ἀνὴρ ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει Κενιξβέργη (Regiomonti) ἐν ἔτει 1652· ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὠνομάζετο Χριστιανὸς Ζοιρνικάβιος, χρυσοχόος τὴν τέχνην, ἡ δὲ μήτηρ Μαρία. Ἡ μὲν ἔρις μεταξὺ δύο καθηγητῶν τοῦ ἐν Κενιξβέργη Πανεπιστημίου, ἐν ᾧ τέσσαρα ἔτη ἐσπούδαζε τὴν φιλοσοφίαν καὶ θεολογίαν, ἠνάγκασε τὸν Ζοιρνικάβιον νὰ διατεθῆ ψυχρῶς πρὸς τὸν Προτεσταντισμόν· ἡ δὲ ὑπὸ Μητροφάνους τοῦ Κριτοπούλου συγγραφεῖσα Ὁμολογία τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἣτις κατὰ συμβεβηκὸς τῷ ἐδόθη, ἔπεισεν αὐτὸν παντελῶς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν δογμάτων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας (α). Τούτου ἕνεκα κατέλιπε τὴν σπουδὴν τῆς θεολογίας, καὶ μεταβὰς εἰς Ἰένην ἐνεγράφη ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν φοιτητῶν κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ ἔτους 1673 ἵνα σπουδάσῃ τὴν ἐπιστήμην τῶν νόμων· ἐκεῖ ἐνησχολεῖτο ἀδιαλείπτως περὶ τὴν ἔρευναν τῶν ἀμφισβητήσεων τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς ἐκκλησίας. Ἐξ Ἰένης, ἐν ἧ τρία ἔτη διέτριψε, μετέβη εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν πρὸς ἔρευναν τῶν χειρογράφων, τῶν ἐν ταῖς πλουσίαις βιβλιοθήκαις τῶν μερῶν ἐκείνων ἀποκειμένων. Μετὰ ταῦτα παραγενόμενος ἐπὶ τὴν ἐλάσσονα Ῥωσσίαν καὶ τῆς

(α) Schröckh's Kirchengeschichte seit der Reformation Theil 9 σελ. 197.